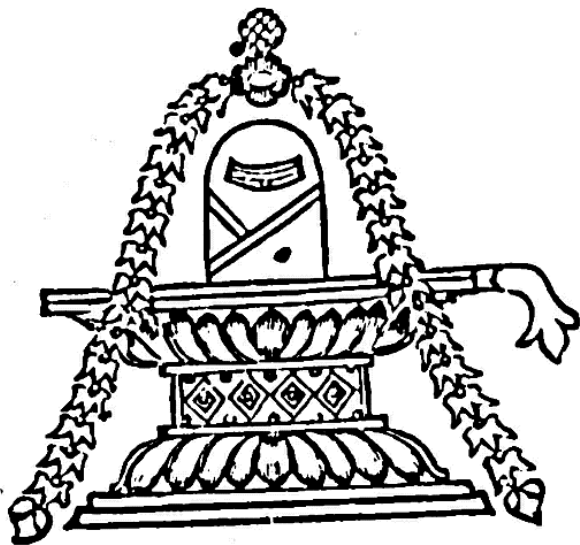

உ

அறிவிப்பு.

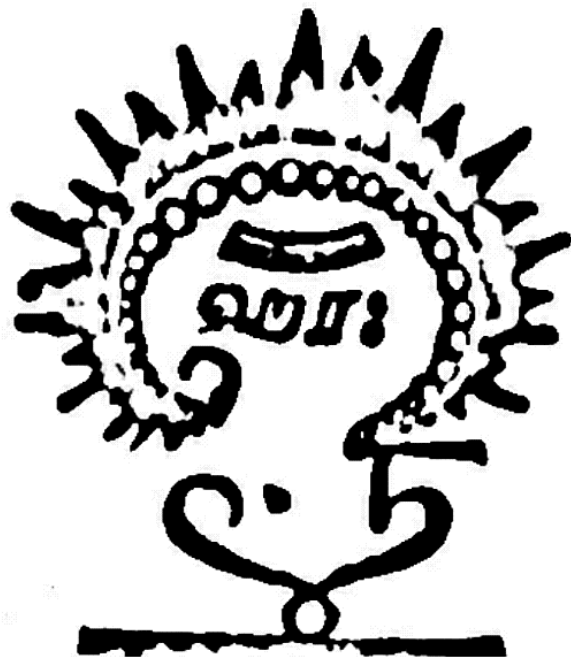
இப்புத்தகம் தேவையுள்ளவர்கள் திருநெல்வேலி புதுத்
தெருவில் ரெ. பரமசிவன் பிள்ளையிடத்தில் விலைகொடுத்துப் பெற
றுக்கொள்ளலாம். புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை அணா நாலு, பத்
துப்பிரதி மொத்தமாய் வாங்குபவர்களுக்கு ஒரு புத்தகம் இன
மாகக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம், ரெ.
பரமசிவன் பிள்ளை.

৯

சிவமயம்.

ஆசாரக் கோவை.

மூலமும்-உரையும்.

ஆரெயின் மூன்று மழித்தா னடியேத்தி, யாரிடத்துந் தான
நிந்த மாத்தினாயா னாசாரம், யாரு மறிவ தறமாக மற்றவற்
றை, யாசாரக் கோவை பெனத் தொகுத்தான் றீராத், திரு
வாயிலாய திறல்வண் கயத்தூர்ப், பெருவாயின் முள்ளியென்
பான்.

[இதன் பொருள்.] [பகைவரா னழித்தற்கரிய மும்மதிலையும் நகைத் தழித்த
முதல்வ னடியைத் துதித்து] இருடிகள் சொல்லிய நூல்களில், தானறிந்த வ
ளவினானே யெல்லாரு மறிய அறனாயுள்ள ஆசாரமாயி மற்றவற்றை ஆசா
க்கோவை யெனச்செய்து திரட்டினான், கீங்காத திருமடந்தைக்கு வாயிலா
ய திறலையுடைய வண்கயத் தூர்ப் பெருவாயின் மகனாகிய முள்ளி யென்னும்
பெயரை யுடையான் என்றவாறு.

[சு]

நன்றி யறிதல் பொறையுடைமை யின்சொல்லோ, டின்னாத்
வெவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை கல்வியோ, டொப்புரவாற்ற

வறித லறிவுடைமை,
நல்லினத் தாரோடு
நட்டலிவை யெட்
டுஞ் சொல்லிய வாசார
வித்து.

[இ-ள்] தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியறிதலும், பொறையும், இன்சொல்லும்,
எல்லா வழிர்க்கு மின்னான செய்பாமைபும், கல்வியும், ஒப்புரவை மிகவறித

உ.
ஆசாரக்கோவை.

லும், அறிவுடைமையும், நல்லினத்தாரோடுநெட்டலு மென இவ்வெட்வேகை
யும் நல்லாராற் சொல்லப்பட்ட ஆசாரங்கட்குக் காரணம் எ-று. [உ]

பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு, நிலக்கிழமை மீக்
கூற்றங் கல்விநோ யின்மை, யிலக்கணத்தா லீவ்வெட்டு மெ

ய்துப வென்று, மொழுக்கம் பிழைபா தவர்.

[இ-ள்] நற்குடிப்பிறப்பு, நெடியவானான், செல்வம், அழகுடைமை, நிலந்
துக்குரிமை, சோற்செலவு, கல்வி, நோயின்மை, யென்று சொல்லப்பட்ட
இவ்வெட்டினை இலக்கணத்தோடு நிரம்பப் பெறுவர்-என்றும் ஆசாரந்தப்பா
மலொழுருவார் எ-று. (௩)

தக்கனை வேள்வி நவங்கல்வி யிந்நான்கு, *முப்பா லொழுக்
கினுற் காத்துய்க்க வுய்க்காக்கா, லெப்பாறு மாகா கெடும்.

[இ-ள்] ஞாவர்க்குத் தக்கனை கொடுத்தலும், யாகம் பன்னுதலும், தவ்ஞ
செய்தலும், கல்வியு, மென இந்நான்கினையு முன்றுவகைப்பட்ட விதியாலே
பாதுராத்து நடாத்துக. நடாத்தாக்கால் எவ்வுலகத்தின்கண்ணுந் தனக்குப்
பயனாகாவா யிந்நான்குங் கெடும் எ-று. (௪)

வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு, நல்லறமு மோ
ன்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதிற, றந்தையுந் தாயுந் தொ

முதெழுத வென்பதே, முந்தையோர் கண்ட முறை.

(இ-ள்) வைகறையாகிய பின்பாமத்திலே துயிலெழுந்து, தான் பிறற்றா
ன்று செய்யும், நல்லறத்தையும், ஒள்ளிய பொருட்டு வருவாயாகிய காரியத்
தையு மாராய்த்து சித்தித்துப் பின்னைக் கங்குல் புலார்தாற் பழுதின்றித் தந்
தையையும், தாயையும், தொழுதெழுந்து ஒருகாரியத்தைச் செய்யத் தொட
ங்குவென்று சொல்லப்படும் ஒழுக்கம் அறிவுடைய பழையார் சொல்லியமு
றைமை எ-று. (ரு)

எச்சிலார் தீண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீத்தேவ, ருச்சந் தலை

யோ டிவையென்ப

யாவருந்,

திட்பத்தாற்

தீண்டாப்

பொருள்,

முப்பாலொழுக்கம்—அறநூல்வதி, பொருளுவ்வதி, இன்பநூல்வதி.

ஆசாரக்கோவை.

௩

(இ - ள்) பசுப்பார்ப்பார்-தீ-தேவர்-உச்சந்தலை, யோடேகூட்டி விவையிற்றை
யெச்சிலையுடையரா யாவருந் தீண்டாபொன்று சொல்லுவார், எல்லாரும் யாப்பு
ற எச்சிலோடு தீண்டப்படாத பொருளுமிவை எ-று. (சு)

எச்சிலார் நோக்கார் புலையுந் ஞாயிறாய், தக்கவீழ் மீனே

டிவ்வைவந்துந் தெற்றென,
நன்குயிவார் நானும் வினாந்து.

(இ-ள்) புலையும், திங்களும், ஞாயிறு, நாயும், அழகிய வீழ்மீனேடு சொல்
பெய்த ஐத்தினையும் எச்சிலையுடையார் வினாந்து தெனிய நானும் கண்ணு
ல்தோன்கார் நன்கறிவார் எ-று.

(எ)

எச்சில் பலவு முளமற்
றவந்து, ளியக்க மிரண்டு
மினைவி

ழைச்சு வாயில்,
விழைச்சிவை யெச்சிலிந்
நான்கு.

(இ-ள்) எச்சில்கள் பல வெச்சில்களுமுள். அவற்றுள் மல மூத்திரங்க ளிய
ங்ஙிய வியக்க மிரண்டொடு கூட *இணைவிழைச்சு †வாயினுவ்வழங்கிய வி

ழைச்சுமென வியை
யெச்சிலாவன, இவ்வெச்சில்
நான்ஈனையும் பாதுகாக்க.

நால்வகை யெச்சிலு கன்கு
கடைப்பிடித், தோதா
ருளாயார்.

வளராறோ யெஞ்ஞான்று,
மேதைக ளாகுறு வார். (இ-ள்)
கூறப்பட்ட இந்நான்கு எச்சிலையு
மிகக்கடைப்பிடித் தொன்றனையு

மோதார், வாயா லொன்றனைச்
சொல்லார்,

கண்டியிலார்-எஞ்ஞான்று மதியு
டையராக வேண்டுவார் எ--று.

(சு) நாள்நாள் கோழின்று
கண்கழிஇக

தெய்வத்தைத், தானறியுமா
ற்றாற் றொழுதெழுந்

வல்கநதி, நின்று தொழுதல்
பழி. (இ-ள்) சிறு காலையின்கண்
னொரு

கோலாலே பற்றுடைத்துக் கன்கழுவித்
தான் வணங்குக் தெய்வத்தைத்
தானறியு நெறியாற் றொழுக,
பின் பொரு

கருமத்தைத் தொடங்குக, மாலைப் பொழுதின் கட டான் வணங்குந் தெய்வ
த்தை நின்று தொழுதல் குற்றமாம், இருந்து தொழுக ள்று. (ப)

கேவர் வழிபாடு தீக்கனா

வாலாமை, யுண்டது கான்றன்
மயி

ர்களைத் ஓன்பொழுது,
வைகு துயிலோ டிணைவின
முச்சுக்

கீழ்மக்கண், மெய்யுற்
வேளை மயலூற லீனாந்து,
மையுறுதா
டுக நீர்.

* இணைவிழைச்சு - புணர்ச்சி. †
வாயில்விழைச்சு - எச்சிவ்.

ஆசாரக்கோவை.

(இ.ள்)

தன்னால் வணங்கப்படுந் தேவனா வழிபடுதற்கண்ணும்,
தீக்தனாகக் கண்டவிடத்தும்,

தூய்மையின்மை யுண்டாயின
விடத்தும், உண்டதனைக்
கான்றவிடத்தும், மயிர்களைந்த
விடத்தும், உண்ணும்
பொழுதும், பெர்ழு

தேற உறங்கிய விடத்தும்,
இணைவிழைச் சுண்டாயின
விடத்தும், கீழ்மக்

க ளுடம்பு தீண்டியவிடத்தும்,
மூத்திர டு புரீடங்கால்
வானுடைவீடத்தும்,

என விப்பத்திடத்தும், ஐயுறாதே

நீராடுக எ-று.

(யக)

உடுத்தலா நீராடா
ரொன்றுடுத் துண்ணை,
ருடுத்தாடை நீரா
ட்பிழியார் வீழுத்தக்கா,
ரொன்றுடுத் தென்று
மவைபுகா

ரொன்பதே, முந்தையோர்
கண்ட முறை.

(இ-ள்) ஒன்றனை யுடுத்தல்லது

நீராடார், இரண்டுடுத்தன்றி
யொன்றுடுத்

துண்ணார், உடுத்த வாடையை நீரின்கட் பிழியார், சீர்மை தக்கா ரோரா
டையை யுடுத்து, அவையின்கட் செல்லாரென்று சொல்லப்படுவது-டஹ்

யார் கண்டமுறைமை எ-று.

(யஉ)

தலையுரைத்த

வெண்ணையா லெவ்வுறுப்புந் தீண்டார்,

பிறரு

டுத்த மாசுணியுந்
தீண்டார் செருப்புக்,
குறையெனினுங்

கொள்ளா நிரந்து.

(இ-ள்) தலையின்தட் டேய்த்த
எண்ணெயால் யாதோருறுப்புந்
தீண்டார், பி

றருடுத்த அழுக்காடையுந் தீண்டார், பிறர் தொட்ட செருப்பும் பிறநிரந்து
தமக்குக் காரியமென்று வேண்டிக் கொள்ளினுங் கொள்ளார் எ-று. (௨௩)

நீரு ணிழற்புரிந்து
நோக்கார் நிலமிராக், கீறா
நிராமரமுஞ்
சேரா ரிடொனினு,

நீர்தொடா தெண்ணை
யுரையா ருரைத் • தபி,
நீர்தொடார் நோக்கார் புலை.

(இ-ள்) நீரின்கட் டன்னிழலை
விரும்பி நோக்கார், நிலத்தை
யிருந்தகீரார், இரவின் கண்
னொருமரத்தின்கண்ணுஞ் சேரார்,
நோய்கொண் டி டர்ப்பட்
டாராயினும் நீரைத் தொடாதே
யெண்ணையுடம்பின்கட்டேயார்.

ஆவ்வெ ண்ணெய் தேய்த்தபின்
றம்முடம்பின்மேல் நீரைத்
தெளித்துக் கொள்ளாது புலையைத்
தன்கண்ணா னோக்கார் எ - று.
(யச)

§ புரீடம் - மலம்.

ஆசாரக்கோவை.
(ரு)

நீராமம் போழ்தி

னெறிப்பட்டா ரொஞ்ஞான்று,
நீந்தா ருமி

யார் தினையார்
வினையாடார்,
காய்ந்த தெனினுந் தலையொழி
ந் தாடாளோ, யாய்ந்த வறிவி
னவர்.

(இ-ள்) ஒருமுறைப்பட்டார்
நீராடும்போழ்தின்கண்
னொருநாளு நீந்தார், நீரின்கண்
னுமியார், நீடைக் குடைந்து

தினையார், வினையாவதுஞ்
செய்யார்,

என்னெய் பெறுது தலைகாய்ந்த தென்னினுந் தலையொழிய நீராடார் ஆய்ந்த
அறிவினார் எ - று. (யடு)

ஐம்பூதம் பார்ப்பார் பசுத்திங்க னாயிது, தம்பூத மெண்ணை
திகழ்வானேந் நன்மெய்க்க, னைம்பூத மன்றே கெடும்.

(இ-ள்) நிலமுதலாயின ஐம்பூதங்களையும், பார்ப்பாரையும், பசுக்களையும், திங்
களையும், னாயிற்றையும், தன்னுடம்புபோலக் கருதிப் போற்றா திகழ்வானா

யின் தன்னுடம்பின்கணுள்ள

ஐந்து பூதத்தையு முடைய

தெய்வங்கள் அன் றே

கெட்டகன்று போம் எ - று

(யசு)

அரசு

ஐவாத்தியான்

றய்தந்தை தம்மு,

னிகரில் குரவ்ரிவ

ரிவனாத், தேவனாப்
போலத் தொழுதெழுக
வென்பதே, யா
வருங் கண்ட நெறி.

[இ-ள்] அரசனும், உவாத்தியும்,
தாயும், தந்தையும்,
தனக்குழுத்தோனுமே ன விவர்கள்

தமக்கு நிகரில்லாத குரவராவார்.
இவர்களைத் தேவரைப் போலத்
தொழுதெழுக வென்று
சொல்லப்படுவதெல்லா
நல்லாரு முனாத்துச் சொல் லியநெறி
எ-று.

[யௌ]

குரவ ருநாயிகந்து
செய்யார் விரதங்,
குறையுடையார் தீரம்
றவார் நிறையுவா,

மேற்கோலுந் தின்னார்
மரங்குறையா ரொ

ன்பதே, நல்லறி வாளர்
துணிவு.

[இ-ள்] முன்பு கூறப்பட்ட குரவர்கள் சொல்லிய சொல்லைக் கடந் தொன்ற
னையுஞ் செய்யார், முடியாது கிடந்த குறைவிரதமுடையார் மிகவதனை மறந்

தொழுகார், மதிநிறைந்த
வுவாவின்கண்

தம்பற்றுடைப்பதுஞ் செய்யார், அ

வுவாவின்கண் மரங்களையுங் குறையாரென்று சொல்லப்படுவது நல்லறிவா
ளர் தொழில் எ-று. (யஅ)

ஆசாரக்கோவை.

நீராடிக் கால்கழுவி

வாய்ப்புசி மண்டலஞ்செய்,
சூண்டாரோ

யுண்டா னெனப்படுவ
ரல்லாதா, நுண்டார் போல்
வாய்ப்புசிச்

செல்வ ரதுவெடுத்துக்,
கொண்டா ரரக்கர் குறித்து.

[இ-ள்] குளித்துக் கால்சழுவி வாய்பூசி; உண்ணுமிட மண்டலஞ்செய்து உண்டா ருண்டாராவர் இப்படியொழிய வுண்டவர்கள் உண்டாப்போல வாய்பூசிப் போவா ருணை அரக்கொடுத்தக் கொண்டார் எ-று. [முக]

கரவின்ரீர் நீங்காமை
யுண்டுகு பள்ளியு, மீரம்
புலராமை யே

றற்க வென்பதே, பேரறி
வாளர் துணிவு.

[இ-ள்] கால்சழுவி நீருலருவதற்கு முன்னே யுண்ணத் தொடங்குக, பாயலி ன்கண்ணங் கால்சழுவி ய ஈரம் புலர்தாலன்றி யேருதொழிக வென்று சொ ல்லப்படுவது பேரறிவாளர் துணிவு எ-று. [உய]

உண்ணுங்கா னேக்குந் திசைகிழக்குக் கண்ணமர்ந்து, தூங்.
கான் துளங்காமை நன்கிரீஇ யாண்டும், பிரியாது நோக்கா
னுரையான் ரொழுதுகொண், ண்க வுகாஅமை நன்கு.

[இ-ள்] உண்ணும்போது நோக்கப்படுந் திசை கீழ்த்திசையாங்ஙனம் பொருந்தி, தூங்காது புடைபெயராது நன்றாகவிருந்து, எவ்விடத்தும் பிற்தொன்றனை நினையாது நோக்காது சொல்லாது உண்டின்ற உணவுனைத்தொழுது சிந்தாமலுண்டக ள-று. (உக)

விருந்தினர் மூத்தோர் பசுசிறை பிள்ளை, யிவர்க்குண் கொடுத்தல்லா லுண்ணாரோ யென்று, மொழுக்கம் பிழையா தவர்.

[இ-ள்] விருந்தினரும், மிகமூத்தோரும், பசுக்களும், சிறைகளும், பிள்ளைகளும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்கு உணவுகொடுத்த தல்லது உண்ணா என்றும் ஒழுக்கம் பிழையாதார் ள-று. [உஉ]

ஒழிந்த திசையும் வழிமுறையா னல்ல, முகட்டு வழியுண் புகழ்ந்தா ரிகழ்ந்தார், முகட்டு வழிகட்டிற் பாடு.

[இ-ள்] முன்சொன்ன கீழ்த்திசையும் அக்கீழைத்திசைக் கிடையுறாதா யின் பின்னை நோக்கி யுண்டற்கு நல்லவாம், வாயினேரிருந்தண்டலை யா

ஆசாரக்கோவை.

எ

மெனப் புகழ்ந்தார்கள், முகட்டினேர் கட்டிலிட்டுக் கிடக்கலாகாதென்று பழித்தார்கள் நல்லர் ள-று. [உங]

கிடந்துண்ணார் நின்றுண்ணார் வெள்ளிடையு முண்ணார், சிறந்து பிகவுண்ணார் கட்டின்மே லுண்ணா, ரிறந்தொன்றுந் தினன்னற்க நின்று.

[இ-ள்] ஐடந்துண்ணலாகாது,

நின்றுண்ணலாகாது,

ஷெள்ளி டையின்செ.

ணிருந் துண்ணலாகாது, விரும்பி மிகவு முண்ணலாகாது, கீட்டின்மேலிரு
துண்ணலாகாது, நெறியைக் கடந்து மிக யாதொன்றுந்ந்து நிண்ணலாகாது

முன்றுவ்வார் முன்னெழார் மிக்குற றுணின்க, ணென்பெறி
னு மாற்ற வலமிரார் தம்மிற், பெரியார்தம் பாலிருந்தக் கால்.

[இ-ள்] தம்மிற் பெரியார் தம் பந்தியி லிருந் துண்ணுமிடத்த அப்பெரியாரு
ண்பதற்கு முன்னே தாமுண்ணர், முந்தற வெழுந்திரார், அவர்களை நெருக்
கியிரார், உண்ணுமிடத்து மிக யாதாயினும் பெற்றனும் வலமிருந்துண்ணர்க
ள-று. மீக்கூறா னென்னின் சொற்செலவு செய்யா னென்றுமாம். [உரு]

கைப்பன வெல்லாங்

கடைதலை தித்திப்ப், மெச்சம்

வகையா

லொழிந்த விடையாகத்,

துய்க்க முறைவகையா லுண்.

[இ-ள்] கைக்குங் கறியெல்லு முடிவின்னண் ணாகவும், நித்திக்குங் கறியெல்லு முதலாகவும், ஒழிந்த சுவைகளுள்ள கறிகளெல்லாம் இடையாகவு முண்டுகபுகழும் வகையான் எ-று. [உசு]

முதியவரைப் பக்கத்து வைபார் விதிமுறையா, லுண்ப்வற்று
ளெல்லாஞ் சிறிய சடைப்பிடித், தன்பிற் றிரியாமை யாசார
நீங்காமை, பண்பினு னீக்கல் கலம்.

(இ - ள்) தம்மின் மூத்தா ருண்ணும் பொழுது அம்மூத்தானாத் தம் பக்கத்
துவைத்துண்ணார், முறைமையா னுண்ணுங் கலங்களெல்லாவற்றுள்ளுஞ் சி
றியகலங்களைக் கடைப்பிடித்துத் தனக்குக் கைக்கொண்டு, காதலிற் பிறழாத
வசையும் ஒழுக்கத்தி னீங்காத வகையு முண்டு வனாவோடு கூட உண்ட
மைந்தால் உள்ள கலங்களை முறைபட நீக்குக எ - று. [உஎ]

அ

ஆசாரக்கோவை.

இழியாமை நன்குமிழ்ந்

தெச்சி லறவா,

யடியோடு நன்கு து

டைத்து வடிவுடைத்தார், முக்காற் குடித்தத் துடைத்து மு
கத்துறுப், பொத்த வகையால் ஹிறனுறுத்தி வாய்ப்புசன், மிக்

சுவர் கண்ட நெறி.

[இ - ள்] வாயிற் புக்ககீ

ருட்புகாமை மிகவு முமிழ்ந்து,

எச்சிலுறும்படி வா

யையும் அடியையும் மிகத்துடைத்து, அழகுடைத்தாக முக்காற் குடித்தத் து
டைத்து, முகத்தின்கணுள்ள வுறுப்புகளை அவற்றுக்குப் பொருந்தும் வகை

யால் விரல்களை யுறுத்தி

அப்பெற்றியானே பூசும்

பூச்சுநெறி மிச்சுவர் கண்ட

நெறி. எ - று.

(உஅ)

இருசையாற் தண்ணீர் பருகா ரொருகையாற்,¹ கொள்ளார்
கொடார் குரவர்க்கிருகை, சொறியா ருடம்பு மடுத்து.

[இ - ள்] இருசையான் முகந்தும் ஏற்றுந் தண்ணீர் குடியார், குரவர் கொடு
ப்பனவற்றை ஒரு கையால் வாங்கிக்கொள்ளார், அவர்க்குத் தாமொருசையா
ற்கொடார், உடம்பினை மடுத்து இருசையாற் சொறியார் எ - று. (உக)
அந்திப் பொழுது கிடவார் நடவாரோ, யுண்ணார் வெகுளார்
விளக்கிழார் முன்னந்தி, யல்குண் டடங்கல் வழி.

(இ - ள்) மாலைப் பொழுதின் கண் கிடத்தலும் வழி நடத்தலுஞ் செய்பார்
ஒருவனாச் சேறுவதுஞ் செய்பார், அந்திப்பொழுது விளக்கிழா தேற்றுவார்;
மாலைப் பொழுதின் கண் ணுண்ணாது, அல்கலின்கண் ணுண்டு புறம்போகாது
ஓரிடத்தின்கண்ணே யடங்குதல் நெறி எ - று. (நய)

கிடக்குங்காற் கைகூப்பித் தெய்வந் தொழுது, வடக்கொடு
கோணந் தலைசெய்பார் மீக்கோ, ஞுடிற்கொடுத்துச் சேர்தல்
வழி.

[இ - ள்] கிடக்கும் பொழுது தெய்வத்தைக் கைகடப்பித் தொழுது வட
 திசையின்கண்ணுங் கோணத் திசையின்கண்ணுந் தலை வைவாது மேற்போர்
 ப்ப தொன்றினை யுடம்பின்கட் கொடுத்துக் கிடத்தல் நெறி எ-று. (நக)

ஆசாரக்கோவை.

சக

இருதேவர் பார்ப்பா ரிடைபோகார் தும்மினு, மிக்கார்

வழுத் தித்

தொழுதெழுகவொப்பார்க், குடன்செல்லுள்ளமுவந்து.

(இ - ள்) இரு தேவர் நடுவும்,
 பார்ப்பார் பலர் நடுவும் ஊடறுத்தூப்.
 போகார். தும்மினபொழுது மிக்கார்
 வழுத்தினுற் றெழுதெழுக,

தம்மோ டோப்பார்க் கு
வழிபோம்போ துடனே நேர்
செல்க, தம்முள்ள முவந்து எ -
று. நட

புற்பைங்குழாப்பி சுடலைவழி தீர்த்தந், தேவகுலநிழலாணி

லைவெண்

பலியென், றீரைந்தின் கண்ணு

முமிழ்வே டிருபுல

னுஞ், சோரார் ருணர்வுடை
யார்.

(இ. - ள்)

புல்லின்கண்ணும், விளைநிலத்தின்கண்ணும்,
 ஆப்பியின்கண்ணும்,
 சுடலையின்கண்ணும்,
 வழியின் கண்ணும்,
 தீர்த்தத்தின்கண்ணும், தேவர்
 கோட்டத்தின்கண்ணும்,
 நீழலின்கண்ணும், ஆநிலா
 நிற்குமிடத்தின்கண்ணும்
 ம், சாம்பலின்கண்ணும் மென
 வீராந்தின்கண்ணும் உமிநீரையும்.
 மூத்திரபுரீ டங்கனையுஞ் சோரா
 ருணர்வுடையோர். எ - று

பகற்றெற்கு நோக்கா நிராவடக்கு
நோக்கார், பகற்பெய்யார்.

தீயினு ணீர்.

(இ - ள்) பகற் றெற்குநோக்கியும்,

இரா வடக்குநோக்கியு மிருந்து

மூத்திர புரீடங்களைச் சோரார்.

பகற்பொழுதின்கட் டீயினுணீர்

பெய்யார் எ - று நடு

பத்துத் திசையு டனத்தான் மறைத்தபி, னந்தரத் தல்லா லு
மீவோ டிருபுலனு, மிந்திர தானம் பெறினு மிகழாரோ, தந்தி
ரத்து வாழ்துமென் பார்.

(இ-ள்) திசை பத்தினியு மறைத்தாராக மனத்தாற் கருகிப் பத்துத் திசையின்கண்ணு மின்றியிலே வேரோரிடத்தின்கண்ணே சோர்கின்றாராகக் கருதியல்லது உமிநீனாயும், மூத்திர புரீடங்களையும், இந்திர னுறையுமிடம் பெற்றாராயினும், சோரார் நான்முறையா னெழுகுது மென்பார். எ - று ஈடு

நடைவரவு நீரகத்து நின்றுவாய் பூசார், வழிநிலை நீருள்ளும் பூசார் மனத்தால், வரைந்தகொண் டல்லது பூசார் கலத்தி

2

ய

ஆசாரக்கோஸவ.

ஞற், பெய்பூச்சுச் சீரா
தெனின்.

(இ - ள்) நீரகத்தின்கணின்தும் நடவாநின்றந் தம் வாய் பூசார்; ஓநீர்பெற்
றிலாராயின் நிலைநுள்ளும் அப்பெற்றி பூசார், அந்நீருந்தும்போதும், பூசும்
போதும் மனத்தான் வளையறுத்துக்கொண் டல்லது பூசார், அதுவுஞ் செய்
வது, கலத்தான் முகந்து சிலர் பெய்யப்பூச முடியாதாயின். எ - று. நட

சுடரிடைப் போகார் சுவர்மே லுமியா, ரிடொனினு மாசுணி
கீழ்தம்மேற் கொள்ளார், படைவரினு மாடை வளியுரைப்ப
ப் போகார், பலரிடை யாடை யுதிராரே யென்றுங், கடனறி
காட்சி யவர்.

(இ - ள்) ஒருவற்கும்
விளக்கிற்கும் நடுவுடறுத்துப்
போகார், சுவரின்மே
லுமியார், தமக்குக் குளிரா னிடர்
வரினும் பிறருடுத்த மாசுணியைத்
தங்கீழ் ப்படுப்பதும்

மேற்போர்ப்பதுஞ்
செய்துகொள்ளார், படை
வந்ததாயினும் தாமுடுத்த
ஆடைக்காற்றுப் பிறர்மே
லுறைப்பப் போகார், பலர்
நடுவணின் றுடையை யுதரூ
ரொஞ்ஞான்றுங் கடைப்பாட்டை
யறிந்த அறிவுடையார்.

பிறர்மனை கட்களவு
சூது கொலையோ,

டறனறிந்தா ரிவ்வை

ந்து னோக்கார்
திறனிலரென், நெள்ளப்
படுவதூஉ மன்றி

நிரயத்துச், செல்வழி
யுய்த்திடுத லால்.

(இ-ள்) பிறர் மனையாளும், கள்ளும், களவும், சூதும், கொலையு மென்
றிவ்வைந்தினையும், அறனறிந்தார் செய்வேமென்று கருதார். கருதுவாராயி
ன், திறப்பாடிலரென்று பலரா லிகழப்படுதலுமன்றியே நரகத்தின்கண் செ
ல்லு நெறியிலிவை செலுத்துதலான் எ - று

௩௮

பொய்குறளை வெளவ

லழுக்கா றிவைநான்கு,
மையந்தீர் கா

டீசியார் சிந்தியார்
சிந்திப்பி, னையம் புகுவித்
தருநிரயத் து

ய்த்திடுந், தெய்வமுஞ்
செற்று விடும்.

(இ - ள்) பொய்யும், குறையும், பிறர் பொருளைத் தாம் வெளவவேண்டுங்
காதலும், பிற ராக்கத்தின்கட் பொழுமையும், என விவை நான்கினையும்,
ஐயந் தீர்ந்த அறிவினையுடையார் நினையார். நினைப்பாராயின் பிச்சைபுகுவித்

ஆசாரக்கோவை.

யக

து நரகத்தின்னணையும்

புகுவிக்கும். தெய்வமுங்
கெடுத்திவிடும் எ.று. நகூ

தமக்கென் றுலையேற்றார்
தம்பொருட்டுன்
கொல்லா, ரடுக்க

ளை யெச்சிற் படாஅர்
ம்னைப்பவி, யூட்டின்மை
கண்மண்க ளுண்.

(இ - ள்) தமக்கென்
றுலையேற்றார்.
தெய்வப்பொருட்டன்றித்

தங்காரணத் தாற் கொன் றானைக்
கொள்ளார். அட்டிலின்க
ணைச்சில்படுத்தார், மனை யுறை
தெய்வங்கட்டுப் பலியுட்டினமை
யறிந்தபின்னைத் தாமுன்க எ-று.

உயர்ந்ததின் மேலிரா றுள்ளழிவு செய்யா, ரிறந்தின்னா செய்
தக்கடைத்துங் குரவ, ரிளங்கிளைகு ருண்ணுமிடத் து.

(இ - ள்) தமக்கிளைய சுற்றத்தா ருண்ணுமிடத்துக் குரவராயினா ருயர்ந்ததின்
மேலிரார். இளங்கிளைகள் மனமழிவனவற்றையுஞ் செய்யார், முறைமை

கடந்து மற்றவ்விளங்கிளைக
ளின்னாது செய்தகாலத்தும் எ -
று. சுக

கண்ணைச்சில் கண்ணாட்டார்

காலொடுகா தேயார், புண்ணிய
மாய தலையோடு நுப்புறுத்த,
நுண்ணிய நூலறிவினார்.

[இ - ள்] ஒருவன் நன் கண்ணிற்கு
மருந்தெழுதிய கோல்கொண்
டவ்வெச் சில் கழியாது
தங்கண்ணிற் கம்மருந் தூட்டார்.

தங் காலொடுகால் தேயார். புண்ணிய
மாயபொருள்களைத்
தந்தலையின்கண்ணும், மற்றை
யுறுப்பின்கண் னுமுறுத்துக.
நுண்ணிய நூலை யுணர்வார் எ -

தீண்டாநாண் முந்நாளு
 நோக்கார்நீ ராடியபி, நீராறு
 நாளு

மிகவற்க வென்பதே,
 பேரறி வாளர் துணிவு.

(இ - ள்) தம்மனைவியர்க்குப்
 பூப்பு நிகழ்ந்தால், மெய்யுறலாகாத
 நாள் மூன்

றின்கண்ணும் அவரை நோக்கார்.
 நீராடியபின்பு பன்னிரண்டு
 நாளும் அக

லாதொழிகவென்று சொல்லப்படுவது
பேரறிவாளர் துணிவு எ - று
சுந்

உச்சியம்போழ்
தோழிடை யாமமீ ரந்தி,
மிக்க விருதேவர்

நாளோ வொத்திதிநா,
ளட்டமியு மேனைப் பிறந்தநா
ளிவ்வ

னைத்து, மொட்டா
ருட்னுறைவின் கண்.

இ - ள்] உச்சியம்பொழுதும்,
நடுக்கங்குலும், மாலையும்,
காலையும், மிக்க

உஉ

ஆசாரக்கோவை.

இருதேவர் எள்ளாகிய ஆதினையும், ஒணமும், உவாவும், அட்டமியும், தாம்
பிறந்த நாளுமென இக்காட்களின்கண் தம்மனைவியரோடு னுறைவின்கண்
நல்லா ருடன்படார். எ - று

நாழி மனைமே விரியார் மனைகவிழார், கோடி கடைபுள் விரி
யார் கடைத்தலை, போரரது கட்டிற் படாஅ ருநியாதார், தந்த
லைக்கணில்லா விடல்.

[இ-ள்] நாயுடைய மணைமேலிருத்தார். மணையைக் கவிழ்த்தி வையார். புத் துடைப்பைத் தலைக்கடையின்கண் விரியார். பலரும் புருதுங் கடைத்தலைக் கண் ணுராயாது கட்டிந்படார். தம்மை யறியாதார் முன்பு வில்லாதுவீடுக: எ - று. அல்லதுஉந் தம்மை யறியாதார் கடைக்க ணில்லாது வீடுகவேனி னு மாம். சிறு

துடைப்பந் துகட்காடு புல்விதழ்ச் செத்தந், கருங்கலங் கட் டில் கிழிந்ததனோ டைந்தும், பரப்பற்க பந்தாகத் து.

[இ-ள்] * தூரால்சீக்குந் துடைப்பமும், துகளோடுகூடிய தூராலும், பூவி ன் புறவிதழும், பழங் கருங்கலங்களும், கிழிந்த கட்டிலுமென இவ்வைந் தும், மணப்பந்தரின் கீழ் பரப்பாதொழிக. எ - று சக

காட்டுக் களைந்து கலங்கழிஇ யில்லத்தை, யாப்பிநீ ரெங்குந் தெளித்துச் சிறுகாலை, நீர்ச்சால் கரக நிறைய மலரணிந். தி ல்லம்பொலிய வடுப்பினுட்டப் பெய்க, நல்ல துறல்வேண் டு வார்.

(இ-ள்) சிறுகாலையே துயிலெழுந்து, இல்லத்துள்ள தூரலைக் களைந்து, கருங்கலங்களைக் கழுவித், தம்மனை டீயுப்பிராராலே யெங்குந் தெளித்து, நீர்ச் சாலையுங் கரகத்தையு நிறைய மலரணிந்து இல்லத்தும் பொலியும்படி யடுப் பினுள் தீயுண்டாக்குக, நல்ல செல்வத்தை யுறல்வேண்டுவார். எ - று சஎ

அட்டமியு் மேனை டுலாவும் பதினான்கு, மப்பூமி காப்பார்க்கு
றுகண்ணு மிக்க, நிலத்துளக்கு னண்ணதிர்ப்பு வாலாமை பா
ர்ப்பா, ரிலங்குநா லோதாத நாள்.

* துரால்-செத்தை.

§ ஆப்பி-சாணம்.

ஆசாரக்கோவை.

யாட

[இ-ள்] அட்டமினாடும், உவாநாடும், பதினான்கும், தாமுறையும் பூமி
காக்கு மரசற் *குறுகணுள்ள நாடும், மிக்கநிலத்துளக்குள்ள நாடும், வன்
ணதிர்ப்புள்ள நாடும், தமக்குத் தூய்மைபோதாத நாடும், என இந்நாட்கள்
பார்ப்பார் லேதமோதாத நாட்கள். எ - று, சஅ

கல்லிபாணந் தேவர் பிதிர்விழா வேள்வியென், தைவகை நா

ரு மிகழா தறஞ்செய்க,

பெய்க விருந்திற்குங் கூழ்.

[இ - ள்] தான் செய்யுங் கல்லியான நாளின்கண்ணும், தேவர்க்குச் சிறப்பு
 நாளின்கண்ணும், பிசுர்க்களுக்குச் சிறப்புச்செய்யு நாளின்கண்ணும், விழாநாளி
 ன்கண்ணும், யாகஞ்செய்யு நாளின்கண்ணும், இகழாதே கொடையறஞ்செ
 ய்க. விருந்தினர்ச்சுஞ் சோழிகெ. எ - று மக

உடைநடை சொற்சோர்வு வைதலிந் நான்கு, நிலமைக்குங்
 கல்விக்கு மாண்மைக்குந் தத்தங், குடிமைக்குந் தக்க செயல்.

[இ - ள்] உடையும்,

நடையும், சொற் சோர்வும்,

வைதலுமென இந்நான்

கும், தாமாசனாற் சிறப்புறப் பெற்றமைக்கும், தம்மாண்மைக்கும், தங்கல்வி
 க்கும், குடிப்பிறப்பிற்கும், தக்கதகுதியாகச் செய்க. எ - று ரு

பழியா நிழியார் பலருள் னுறங்கா, ரிசையாத நேர்ந்து கரவா
 ரிசைவின்றி, யில்லாணா யெள்ளி யிகழ்ந்துரையார் தள்ளியுந்,

தாங்கருங். கேள்வி யவர்.

[இ - ள்]

பலர்நடுவணிநுநது பிறரைப் பழித்துளாயார், இழித்துளாயார், பலர்
நடுவனுறங்கார், தமக்குச் செய்யப் பொருந்தாதவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்கி
றோமென்று உடம்பட்டுச் செய்யாதொழியார், தகுதியின்றி வறியானை யிகழ்

ந்து முறைமை கடந் துளாயார்,
பிறரான் மாறுபடற்கரிய
கேள்வியார் இற
ந்தும் எ - று.

நிக

மின்னொளியும் வீழ்மீனும் வேசையர்கள் கோலமுந், தம்மொ
ளி வேண்டுவார் நோக்கார் பகற்கிழவோன், முன்னொளியும் பி
ன்னொளியு மந்து.

* உறுதன் - துன்பம்

யசு

ஆசாரக்கோவை.

[இ - ள்] மின்னொளியையும், வீழ்மீனையும், வேசையர்கள் கோலத்தையும், தமது விளக்கத்தை வேண்டிவார் நோக்கார், புகற்கிழவோனுடைய காலை யொளியையும், மாலை யொளியையும், அப்பெற்றியே நோக்கார் எ-று. ௫௨

படினும் பயனிலவும்

பட்டி யுரையும்,

வசையும் புறனு மு

ரையாரே யென்று,

மசையாத் வுள்ளத் தவர்.

(இ - ள்) வஞ்சனையுநாயும்,
பயன்படாத வுநாயும், வாய்
காவாது வேண் டிய வுநாக்கு
முநாயும், பிறனாப் பழியுநாக்கு
முநாயும், இவையாதுஞ்
சொல்லார். என்றுந் தளராத
வுள்ளத்தவர் எ - று.

நூ

தெறிபெர்டு கல்லேறு
வினை விளியே, விகிர்தங்
கதங்கரத்
தல்கைபுடை தோன்ற,

ஹுறுப்புச் செகுத்தலோ
டின்னவை

யெல்லாம், பயிற்றார்
நெறிப்பட்டவர்.

[இ - ள்] தெறித்தலும்,
சல்லெறிதலும், *வீளைசெய்தலும்,
தூரப்போதின்

ஈனொருவனை யழைத்தலும்,
ஒருவன் செய்கையும்,
சொன்முதலாயினவற் றைத் தானும்
அவ்வகை
யிகழ்ந்துசெய்துகாட்டலும்,

வேகமுடையனாதலும்,

ஒளித்தலும், கையோடுகை
புடைத்தலும், பிறர்க்கு

வெளிப்படக் கண்ணிடு

தன் முதலாயின செய்து

தன்னுறுப்பைச் செகுத்தலும்,

இப்பெற்றிப் பட்ட

வையெல்லாம் பயின்றுசெய்யார்
வழிப்பட்டார் எ - று.

நு

முதுவ

வினிதுரை கானீர் மனைபார்ய்,

கிடக்கையோ டிவ்வை

ந்து மென்ப

தலைச்சென்றார்க், கூனோடு
செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இ - ள்] முறுவலோடுகூடிய
வினிதனாயும், கால் கழுவ
நீரும், இருக்க

மனையும், கிடக்கப் பாயும், கிடக்கு மிடமுமென இவ்வைந்துமென்று சொ
ல்லுப, தம்மிடத்துச் சென்றார்க் குணவுடனே செய்யுஞ் சிறப்புக்கள் ஏ-று

கறுத்த பகைமுனையுங்

கள்ளாட்டுக் கண்ணு, நிறுத்த
மனமி

ல்லார் சேரி யனைத்தும்,
குணநோக்கிக் கொண்டவர்.
கோள்

விட்டுழியு, நிகரி
லறிவினார் வேண்டார்
பலர்தொகு, நீர்க்க
னாயு நீடுநிலை.

[இ - ள்] வெகுண்ட பகை
முனையின்கண்ணும், கள்ளாற்

களித்தாடுமிடத்

வீசைசெய்தல் - கனைத்தல்

முதலியன செய்தல்.

ஆசாரக்கோவை.

யடு

தும், பொதுகளிர் சேரிக்கண்ணும், தங்குணங்களை யாராய்ந்து தம்மை வி
ரும்பிக்கொண்டார் கோட்பாடு விட்டவிடத்தும், பலர் தொருநீர்க் கரையிட
த்தும், நெடிதாக நிற்கையை, ஒப்பில்லாத அறிவீனையுடையார் விரும்பார்.

முனிபுல்லுங் கானமுஞ்

சேரார் தீக் கூட்டார்,
துளிவிழக் கா

ல்பரப்பி யோடார்
தெளிவிலாக், கானந் தம்மிய
ரியங்கார்துளி
யுஃகி, நல்குர வாற்றப்
பெறுகினுஞ் செய்யாரோ,
தொல்வ
னா விற் தீர்ந்த தொழில்.

(இ - ள்) முற்றிய புல்லின்கண்ணும், முற்றிய காட்டின்கண்ணும் சேர்ந்தி
ரார். அவற்றைத் தீக்குணவாக ஆட்டார். மழை பெய்யாநிற்கக் காலைப் பர
ப்பியோடார். தேற முடியாத
காட்டுள் தமிழராய்ப் போகார்.
மழை குறைந்

தூபெய்யாதொழிதலால் வறுமை
மிகப் பெரிதாயிற்றாயினுந்
தங்குடியொழுக் கத்தை நீங்கிய
தொழில்களைச் செய்பார் எ - று.
௫௭

பாழ்மனையுந் தேவ
குலனுஞ் சுகொடு, மூரில்
வழியெழுந்த

வொற்றை முதுமரனுந்,
தாமே தமிழர் புகாஅர்
பகல்வள

ரார், நோயின்மை
வேண்டு பவர்.

[இ - ள்] குடியில்லாத
மனையகத்தும், தேவாலயங்களுக்
குள்ளும், சுகா ட்டுக்குள்ளும்,
ஊரில்லாதவிடத் துளதாயின தனி
முதுமரத்தின்சண்ணும்

அறிவின்றித்

துணையோடல்லது தாமே

போகார், பகலுறங்கார்,

நோயின் மை வேண்டுவார் 'எ -

று.

ருஅ

எழுச்சிக்கட் பிற்கூவார்
தும்மார் வழுக்கியு,
மெங்குற்றுச்

சேரீரோ வென்னாரோ
முன்புக்,
கெதிர்முகமா நின்றுமுரை
யா ரிருசார்வுங், கொள்வர்
குரவர் வலம்.

(இ - ள்) பிறொழுந்து போகத்தொடங்கினபொழுது அவரைப் பின்னே
நின்றழையார். அப்பொழுது தும்முவுதுஞ் செய்யார். மறந்தும் எங்குப்
போகிறீர் என்று சொல்லார். முன்னேபுக் கெதிர்முகமாக நின்றும் ஒன்றைச்

சொல்லார். அவர்க் கிருமருங்கு நின்று சொல்வார். தங்குரவர் போம்பொழுது வலங்கொண்டு போக. எ - று. நிக

உடம்புநன் நென்னுரையா ருதார் விளக்கு, மடுப்பினுட் ட

யசு

ஆசாரக்கோவை.

நந்தக் கொள்ளாரதனைப்,

படக்காயார் தம்மேற்

சூழித்து.

[இ - ள்] பிறணப் பார்த்து உடம்பு நன்னுயிருந்ததென்று சொல்லார். விளக்கினையும் வாய் லாதி யவியார். அட்டி லுப்பின்கண் ணெருப்பியச்செய்யார். அந்நெருப்பின் சுடர் தம்மேற் படக் குளிர் கெடக் காயார் எ.று. சுய

யாதொன்று மேறார்

செருப்பு வெயின்மறையா,
ரன்றவிந்த மூத்த விழுமியார்
தம்மோடங், கோராறு
செல்லு மிடத்து.

[இ - ள்] யாதொன்று
மேறிப்போசார், செருப்புத்
தொடார், ஒன்றொற்
பிறர் தம்மேல்
வெயின் மறைக்கப் போகார்,
ஆன்ற விந்த மூத்த விழுமியார்
தம்முடன்கூட வழிபோமிடத்து.
எ - று.
சூக

வான்முறையான் வந்த நான்மறையாளரை, மேன்முறைப் பா

ற்றங்

குரவரைப் போலொழுக,

நான்முறை யாளர் துணிவு.

[இ. - ள்] வாலிய முறையான்

வந்த நான் மறையாளரை,

மேலாகிய முறைத

தன்மைபயுடைய

தங்குரவரைப்போற்

கொண்டொழுகுதல் நான் முறை

யாளர் துணிவு. எ - று.

சுஉ

கால்வாய்த் தொழுவு சமய

மெழுந்திருப், பாசார

மென்பர்

குரவர்க் கிவையிவை;
சாரத்தாற் சொல்லியழுன் று.

[இ - ள்]

காலின்கட்டொழுதலும், அவர்

நன்றென்ற சமயத்தின்க ணிற்ற
லும்,

அவணாக்கண்டாலெழுந்திருத்தலுமென

வீவை குரவர்க்குச்செய்யுமா

சாரமென்று சொல்லுவர் நல்லார். குரவர்க்குச்செய்யு மாகாரம்
ளும் சாரத்தாற் சொல்லப்பட்ட விழுந்துமேயாம். எ - று

பலவற்றுள்

சூங்

துறந்தாரைப்

பேணலு நானலுந் தாங்கற்ற,
மறந்துங் குர

வர்முற் சொல்லாமை

முன்றுந், திறங்கண்டார்

கண்ட நெறி.

(இ - ள்) அருந்தவரைப்
 பாதுகாத்தலும், பழி நானலும்,
 தாங்கற்றவற்றை
 க்ஞாவர்முன் மறந்தாயினுஞ்
 சொல்லாமையுமென இம்முன்றுந்
 திறப்படவ
 றிந்தார் அறிந்த நெறி. எ - று.
 சூச ஆசாரக்கோவை.

யௌ

பார்ப்பாந்தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்தா ரினையா
 ர் பசுப்பெண்டி. ஒன்றிவர்கட், காற்ற வழிவிலங்கி னோ பி
 றப்பிடைப், போற்றி யெனப்படு வார்.

(இ - ள்) பாச்ப்பாரும்,
தவசியரும், சுமந்தாரும்,
பிணிப்பட்டாரும், மூத்

தாரும், பிள்ளைகளும், பசுக்களும், பெண்டிருமென்று சொல்லப்பட்ட இவர்க்கு மிகவும் வழிகொடுத்து விலங்கிப்போயினாரோ தாம் பிறந்த பிறப்புத் தோறும் பிறரார் போற்றியென்று சொல்லப்படுவார். எ - று கூறு

ஈன்றான் மகடன் லுடன்பிறந்தா ளாயினான், சான்றார் தமிழ்த்தா வுரையற்க வைம்புலனுந், தாய்கற் கரிதாக லான்.

(இ - ள்) தாயுடனாயினும், மகளுடனாயினும், தம்முடன்பிறந்தாளுடனாயினும், தனித்தாகவுரையார் ஐம்புலன்களையுந் தடுக்கவரிதாகலான். எ - று கூறு

கடைவிலக்கிற் காயார் கழிகிழமை செய்யார், கொடையளி

க்கட்

பொச்சாவார். கோலநோய்
செய்யா, ரிடையறுத்துப்

போகிப் பிறனொருவற்

சேரார், கடைபோக வாழ்து
மெ

ன் பார்.

(இ-ள்) அரசர்வாயிலின்கட்டடையுண்டானால் வெருண்டு காயார். அரசரோடு மிகக்ஜீழ்மையை யவர் பொறுதவகை செய்யார். தமக்கொன்றுதவுமிடத்தும், அவர் தம்மைத் தலையளிக்குமிடத்தும் தமக்கவை யமையாவென்றிகழார். அரசரொக்கக் கோலஞ்செய்யார். அரசரிருந்த வவையின்கணூடறுத்துப் போகார். பிறனொருவனைச்சேர்ந்திரார். முன்புபோலப் பின் கடைபோகவாழ்துமென்று கருதுவார் எ - று

தமக்குற்ற கட்டுளையுந் தம்மிற் பெரியா, ருணாத்ததற் குற்றவுளையு மஃதன்றிப், பிறற்குற்ற கட்டுளையுஞ் சொல்லற்க சொல்லின், வடுக்குற்ற மாகி விடும்.

(இ-ள்) தமக்குற்ற கட்டுணைகளும், தம்மிற்பெரியனாக அரசனாற்சிறப்புப் பட்டாருணாத்த வுணைகளும், அஃதன்றியே பிறர்க்குறுதியாகிய கட்டுணைகளும், அரசர்க்குச்சொல்லற்க. சொல்லுவாராயிற் தமக்கு வடுப்படுங்குற்றமாம்.

யெ

ஆசாரக்கோவை.

பெரியா ருவப்பன தாமுவவா.ரில்லஞ்,

சிறியாரைக் கொண்.

டு புகாஅ ரறிவறியாப்,
பிள்ளையே யாயினு

நீத்துரையார் தம்

மோ, டளவளா வில்லா
விடத்து.

(இ - ள்) பெரியராயுள்ளா

ருவந்தனவற்றைத் தாமுவவார்..

தம்மில்லத்தின்

கட் கீழ்மக்களைக்கொண்டு

புகார். அறிவினை யறியாத

பிள்ளையேயாயினும் உய

ர்த்தன்றி யிழித்துச்சொல்லார்.

தம்மோ டளவளா

வில்லாதவிடத்து. எ-று

முனியார் துனியார்
முகத்தெதிர் நில்லார்,
தனிமை யிடத்துக்
கட் டங்கருமஞ்
சொல்லா, ரினியவை
யாமறிது மென்றார்
கசிவின்று,
காக்கைகவெள் ளென்னு
மெனின்.

(இ - ள்) அரசன்

செய்வனவற்றை வெறார்.

அவனோடு கலாயார். விலங்க

வன்றி நேர்முகத் தெதிர்நில்லார்.

அரசன் றனியே

நின்றவிடத்தின்கட் டங்கரு

மஞ் சொல்லார். இனியவான் பொருள்களை யாங்கணுகர்ந்தறிவேமென் றரச
ர்க்குச் சொல்லார். காக்கை வெள்ளென்றிருக்குமென் றரசன் சொல்லினா

யினு மவன்மேலன்பின்றி

வெறார். எ - று.

எய

உமிழ முயர்ந்துழி

யேறலும் பாக்கும், வகையி
லுடையும்

வளர்ச்சியு மைந்தும்,
புணரா பெரியா ரகத்து.

(இ - ள்) உமிதலும், உயர்ந்தவிடத்தேறியிருத்தலும், பாக்குத்தின்னலும்,
கூறுபாடிவந்த லுடையும், உறங்குதலும், இவ்வைந்தும் அரகர்முன்பு செய்
யார். எ - று.

எக

இதைவார்முற்

செல்வமுங் கல்வியுந் தேசுங்,
குணனுங் குலமு

டையா கூற

பகைவர் போற், பாரித்துப்
பல்காற் பயின்று.

(இ-ள்) அரசர்முன்பு தஞ்செல்வமும், கல்வியும், தமதுவிளக்கமும், குண
னும், குடிப்பிறந்தார் தமக்குத்தன்பஞ்செய்யும் பகைவர் போற் பரப்பிப்பல்
காற் பயின்றுனாயார். எ - று.

பெரியார் மனையகத்துந் தேவ குலத்தும், வணங்கார் குரவ
றையுங் கண்டா லணங்கொடு, நேர்பெரியார் செல்லு மிட

துது.

ஆசாரக்கோவை.

முக

(இ - ள்) அச்சர்

மனையகத்தும்,

தேவராலயங்களுள்ளும்,

குரவறையுங்க

ண்டால் வணங்கார்,
தெய்வங்கள் புறம்போந்
தெழுந்தருளுமிடத்தும், அரசு
ர்புறம்
போதுமிடத்துங்கண்டாலும்
வணங்கார். எ - று.
எங்

நகையோடு கொட்டாவி
காற்றுப்புத் தும்ம,
லிவையும் பெ

ரியார்முற் செய்பாரோ
செய்யி, னசையாது நிற்கும்.

பழி.

(இ ஂள்) சிரிப்பும்,
கொட்டாவியும், காறியுமிதலும்,
தும்மலுமென விவை
யுமரசர்முன்பு செய்யார்.
செய்வராயி னிற்கும் பழி
குறையாதே. எ - று எசு
நின்றக்கீர் னிற்க
வடக்கத்தா லென்று,
மிருந்தக்கா லேவா
மை

யேறார் பெருந்தக்கார், சொல்லிற்
செவிகொடுத்துக் கே
ட்டிடுக மீட்டும்,
வினா வற்க சொல்லொழிந்தக்
கால்.

(இ - ள்) நன்மாணாக்கன்

என்றும் ஆசிரியர்முன்

னடங்கியொழுகவேண்டு

தலின் அவர்

பாடஞ்சொல்லுதலை நிறுத்தினால்

தாமும் நிற்கக்கடவர். அவர்'

முன்னிருந்தபோது
அவொழுந்துபோவென
ஏவுதற்குமுன்னெழுந்து போ
கார். அவர்
பாடமுதலியவற்றைச்சொல்லிற் செவி
தாழ்த்துக்கேட்டிக. அ
வர்
யாதொன்றுஞ் சொல்லாவிடின
தாமும் வினவாதிருக்கக்கடவர்
எ-று எரு

உடுக்கை யிகவார்

செவிசொறுண்டார் கைமே,
லெடுத்துரை

யார் பெண்டிர்

மேனோக்கார்

செவிச்சொல்லுங்,

கொள்ளார்

பெரியா ரகத்து.

(இ - ள்) பெரியாரவைக் களத்தில்
றியார். கை மேலெடுத்துப் பேசார்.
யிற்சொல்லுஞ் சொல்லையுங்கேளார்.

ஆடையைக் களையார். காதைச் சொறி
மாதர்களை நோக்கார். பிறர்தஞ் செவி
எ - று. எசு

வினாந்துரையார்
மேன்மே லுரையார்
பொய்யாய,ப்ரந்துரை
யார் பாரித் துரையா
ரொருங்கெனைத்துஞ்,
சில்லெழுத்தி னு

லே

பொருளடங்கக் காலத்தாற், சொல்லுக
செவ்வி யறிந்து.

(இ-ள்) கடுகி யுணாயார். மேன் மேலுணாயார். பொய்யாய சொற்களைப் பர
கூவுணாயார். தாமுணாக்கத்தக்க சொற்களைப் பரப்பியுணாயார். கூடவெல்லா

உய்

ஆசாரக்கோவை.

வெழுத்தினையுஞ் சில்லெழுத்தினானே பொருள்விளங்கும் வகை காலத்தோ
பெடுத்தவன் செவ்வியறிந்து சொல்லுக. எ - று. எ

தம்மேனி நோக்கார் தலையுளரார் கைந்நொடியா, மெம்மேனி
யாயினு நோக்கார் தலைமகன், நன்மேனி யல்லாற் பிற.

(இ-ள்), நற்குலப்பெண்டிர் தங்கணிவரது உடலின் வடிவத்தையன்றி
ஏனை யாடவரது மேனி எத்துணையழகுடைவேனும் பாரார். தம்முடலின்
வடிவத்தையும் நோக்கார். தலைமயினாக் கோதார். கைந்நொடித்தன் முதலி
யன செப்பார். எ - று. எ

பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளா றிறைவனைச், சாரார் செவியோ
ரார் சாரிற் பிறிதொன்று, தேர்வார்போ னிற்க திரிந்து.

(இ - ள்) பிறரோடு கூட விருந்தொன்றனை யாராயார். அரசனைச் சாரவில்
லார். அரசன் பிறனொருவனுக்குச் சொல்லஞ் சொல்லைத் தஞ்செவியாலோ
ரார். ஒன்றனை ஆராய்வார் போல முகந்திரிந்து சிற்க. எ - று. எக

துன்பத்துட் டென்புற்று வாழ்தலு மின்பத்து, ளின்ப வகையா
னொழுகலு மன்பிற், செறப்பட்டா ரில்லம் புகாமை யிம்முன்
துந், திறப்பட்டார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்) துன்பகாலத்தில் அத்துன்பத்துளமைவுற்று வாழ்தலும், இன்ப
காலத்திற் பிறர்க்கின்பு செய்யும்வகையா னின்புற்றுநடத்தலும், அன்பினி
றும் வேறுபட்டாரில்லம் புகாமையுமாயே இம்முன்றும் ஒருதிறப்பட்டார்
கண்ணே யுளவாம். எ - று. அய

தெறுவந்துந் தங்குரவர் பேரூரை யாரில்லத், துறுமி நெடி
துமிரா அர் பெரியாளை, யென்று முறைகொண்டு கூறார் புல
யனாயு, நன்கறிவார் கூறார் முறை.

(இ - ள்) நன்கறிவார் தாம் வெகுண்டா ராயினுந் தங்குரவர் பெயரைச்
சொல்வார். தம்மில்லத்தின்கட் டம்மனையை மிகவுங்கழறியுளைத்து நெடிதி
ரார். தம்மிற் பெரியாளை முறைப்பெயர்கொண்டு சொல்வார். புலையனாயு
முறைப்பெயர் கொண்டு கூறார். எ - று. அக

புழைக்கடைப்

பின்புகார் கோட்டி யுரிமை,
யிவற்றுக்கட்

செவ்வியார் நோக்காரோ
யவ்வத், தொழிற்குரிய ரல்லா
தவர்.

(இ - ள்) • பிறர்மனையின்கட்
புழைக்கடைவாயிலாற் புகார்,
அரசன் கோட் டி கொண்டு
கூத்துமுதலாயினவற்றா
லின்புறாநின்றவிடத்தும்,

உரிமை

மகளிரோடிருந்தவிடத்தும்,

செவ்வியராயுள்ளார்சென்று

நோக்கார், அந்தத்

தொழிற் குரியரல்லாதார்.

எ - று.

அஉ

வண்ண மகளி

ரிடத்தொடு தம்மிட,

மொள்ளிய மேன்பா ரிட

ங்கொள்ளார் தெள்ளி,

மிகக்கிழமை யுண்டெனினும்
வேண்

டாவே பெண்டிர்க்,

சுவப்பன வேறாய் விடும்.

[இ - ள்] அறிவுடையோரென்று
சொல்லப்படுவோர்

கோலஞ்செய்யு மகளி விடத்தோடு
சேர்ந்த தம்மிடத்தைச் சிறந்த
இடமாகக்கொள்ளார். தெளிவு

ற்று மிகுந்த வுரிமையுளதாயினும் விரும்பப்படுவனவல்ல,
விரும்பப்படுவன வேறுபடுமாதலால். எ - று.

தம்மனைவியர்க்கு

அந்

நிரல்படச் செல்லார்

நிழன்மிதித்து நில்லா,

நூரையிடையா

ய்ந்துரையா நூர்முனிவ

செய்யா, ரரசர்

படையளவுஞ் சொ

ல்லாறோ யென்றுங்,

கடைபோக வாழ்துமென்
பார்.

[இ - ள்] ஒருவர்பக்கத்தில்

வரிசைப்படப்போகார்.

ஒருவருடைய நிழலை

மிதித்துநில்லார்.

முன்னராராய்ந்தன்றிப்

பேசும்போதாராய்ச்சிசெய்து பே

சுரார். ஊரிலுள்ளோர்

வெறுக்கத்தக்கவைகளைச்

செய்யார். அரசரது படைய

ளவைப் பதைவர்க்குச்
சொல்லா. எப்போதும் ஒரு
தன்மையரா வாழ்து
மென்பார். எ - று.
அசு

அகையுறை பாம்பு மரசு
நெருப்பு, முழையுறை
சீயமு மெ

ன்றிவை நான்கு, மிளைய
வெளிய பயின்றனவென் றெண்ணி,
யிகழி னிழுக்கந் தரும்.

[இ - ள்] புற்றில் வாழ்ரவும், அரசனும், தீயும், குகையில்வாழ் சிங்கமுமென்கின்ற இந்நான்கினையும், இனையனவென்றும், எளியனவென்றும், பழகினவை பென்றும், எண்ணியிகழின் துன்பந்தருவனவாம். எ - று. அரு

உஉ

ஆசாரக்கோவை.

அறத்தொடு
கல்விபாண மாள்வினை கூடா,

பிறப்பப்பெருகிய

கண்ணுந் திறப்பட்டார்,
மன்னரின் மேம்பட்ட
செய்யற்க

செய்யின், மன்னிய
செல்வங் கெடும்.

[இ - ன்] அறிவுடையோர்
தம்மாட்டுச்செல்வமிகப்பெருகிய
விடத்தும், அ

றத்தினையும், கல்லியனத்தினையும், ஸூயற்செய்யும், வீட்டினையும், அரசர்
செய்வதினு மேம்படச் செய்வதொழிக. செய்வராயின் தம்மாட்டுற்ற செல்
வங்கெடும். எ டுறு.

அக

உண்டது கேனார்
குரவரை மிக்காரைக்,
கண்டுழிக் கண்டா

ன் மனந்திரியார்

புல்லரையு, முண்டது கேளா
விடல்.

[இ - ள்] ஐங்குரவரையும்,
சான்றோரையுங்கண்டால்
மனம் வேறுபட்டாதவி
ர்கள் அவரை நோக்கி
நீவிருண்டதுயாதென வினவார்.
ஆதலாற் கீழேரையு
ம் நீவிருண்டதுயாதென்று
வினவாதொழிக. எ - று.
அள

கிடந்தானாக் கால்கழுவார்
பூப்பெய்யார் சாந்து,

மறந்தானு மெஞ்ஞான்றும்

பூசார் கிடந்தார்க்,

ணில்லார்தாங் கட்டின்
மிசை;

[இ-ள்] எப்போதுங்

கட்டிலின்மீது படுத்திருப்பவரது

காலேக்கழுவார்.

அவருக்குப் பூப்புனையார்.

அவருக்கு மறந்தாவது சந்தனம்
பூசார். அருகில்

நிற்றலுஞ் செய்யார். எ - று
அஅ

உதவிப் பயனுலாயா

ருண்டி. பழியா, ரறத்தொடு
தானேற்ற

கோன்பு வியவார்,
கிறத்துழி வாழ்துமென்

பார்.

(இ - ள்)

தாமொருவருக்குச்செய்த
நன்றியின்பயனைச் சொல்லார்,

தமக்கொ

ருவரிட்ட உணவை யிகழ்ந்துனாயார், தான்செய்த அறத்தையும், விரதத்தையும், புகழ்ந்துனாயார், பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தினைநினைத்து அவ்வாறு

வாழ்ந்துமென் றெண்ணுவோர்.

அக

எய்தாத வேண்டா
நிரங்கா நிகழ்ந்ததற்குக்,

கைவாரவந்த

விடுக்கண் மனமழுங்கார், மெய்யாய்
காட்சி யவர்.

ஆசாரக் கோவை.

உரு.

.(இ - ள்),

தமக்குக்கிடத்தற்கரியவற்றை விரும்பார்,
தம்மாலிழக்கப்பட்ட டனவற்றிற்கு
வருந்தார், அகற்றற்கரிய
இடுக்கணுற்றுழி அகற்றா மனங்கல

ங்கார், உண்மையான
அறிவினையுடையார். எ-று.
சுய

தலைக்கிட்ட

பூமேவார் மோந்தபூச். ரூடார்,
பசுக்கொடுப்பிற்

பார்ப்பார் கைக்
கொள்ளாரே யென்றும்,
புலைக்கெச்சி வீட்

டார் விடல்.

(இ - ள்) எப்போதும் ஒருவர்
தலையில்முடித்தபூவைத் தாமுடியார்,
ஒருவர்

மோந்த பூஷையுஞ்சூடார்.
பிராமணர் பசுவினைக்கொடுத்தால்
அதனை வாங் கார்.

புலையருக்கெச்சிலைக்கொடார்.
ஆதலால் இவைகளை விடுக.
எ-று. கூட

மோட்டுடைப்
போர்வையோ

டெக்கமுத்துந்
தாளிசைப்புந்,

காட்டுளே யானும்
பழித்தார மாந்தம்மின்,
மூத்த ளெவா

க லாந.

[இ-ள்] காட்டினிடத்திலேனும், தம்மூத்தோ ருளராயிருப்பராயின் அவர்
முன் உடலின்மீது போர்த்தலும், இறுமாந்திருத்தலும், இரு தானையுஞ்சேர்த்

திணைத்திருத்தலும்,
பழியினெல்லையாம். எ-று,
௬௨

தலை இய நற்கருமஞ் செய்யுங்கா லென்றும், புலையர்வாய் நாட்

கேட்டுச் செய்யார்

தொலைவில்லா,

வந்தணர்வாய்ச் சொற்

கேட்டுச் செய்க

வவர்வாய்ச்சொ, லென்றும்

பிழைப்ப தில.

(இ - ள்) அறிவுடையோர் மேலான நற்கருமங்களைச் செய்யுமிடத்து எப்
போதும்புலையரிடத்து நாட்கேட்டுச்செய்யார். கேட்கல்லாத அந்தணரிடத்து
நாட்கேட்டே நற்கருமஞ்செய்க. அவர் வாய்ச்சொல்லென்றும் பிழைப்பவ
ன் வல்லவா மாதலால் எ-று.

மன்றத்து நின்றுஞ்ஞர்
மாசுதிமிர்ந் தியங்கார்,
என்றுங் கடு

ஞ்சொ லுமாயர் நிருவராய்,
நின்றுழியுஞ் செல்லார்
விடல்.

(இ - ள்) அறிஞர் சான்றோரைக்களத்து யாதொரு அங்கசேட்டையுஞ்செ
ய்யார், மாசுள்ளனவற்றைத் திமிர்ந்து கொண்டு நடப்பார். எக்காலத்துங் கடுஞ்

உசு

ஆசாரங்கோவை.

சொந்தரனாயார்: இருவராயிருந்து பேசுமிடத்துப் போகார். ஆதலால் இவ்
ற்றையொழிக. -எ-று.

கைசுட்டிக் கட்டுரையார் என்மே லெழுத்திடார், மெய்சுட்
டியில்லாரை யுள்ளாரோ டொப்புரையார், கையிற் குரவர்
கொடுப்ப விருந்தேலா, ரையமில் காட்சி யவர்.

(இ-ள்) ஐயமற்ற அறிவுடையோர் தங்குரவர் முன்கையைச் சுட்டிக்காட்டி
ப்பேசார். காலின்மே லெழுதார். கல்விமுதலியவற்றை யுடையாரோடு அ

வற்றையிலலாரை

மெய்யெனச்சாதித்து

ஒப்பிட்டுக்கூறார். குரவர்

கொடுப்ப தை உட்காந்திருந்து

ஏற்கார். -எ-று.

சுரு⁰

தன்னுடம்பு தார

மடைக்கலந்தான்

றன்னுயிர்க்கென், நெ

ண்ணித் துவைத்த பொருளோ டிவைநான்கும்,

பொன்னினை

ப்போற் போற்றிக்

சாத்துய்க்க வுய்க்காக்கான்,

மன்னிய வே

தந் தரும்.

[இ - ள்] தன்னுடலும்,
மனைவியும்,
தன்னிடத்தில். அடைக்கலமாக
ஒரு வன் வைத்தபொருளும்,
தன்னுயிர்க்குதவியாக
எண்ணிச்சேர்த்துவைத்த
பொருளுமாகிய இந்நான்களையும்
பொன்னைப்போலக்
காத்தொழுக. அவ்வா
றொழுகாவிடத்து மிகுந்த
துன்பத்தைத்தரும். எ-று.

நந்தெறும்பு தூங்கணம்

புட்காக்கை யென்றிவைபோற்,
றங்

கருமநல்ல கடைப்பிடித்துத்
தங்கரும, மப்பெற்றி யாக
மு

யல்பவர்க். காசார,
மெப்பெற்றி யானும் படும்.

(இ-ள்) ஆக்கமுள்ள ஏறும்பும், தூக்கணம் பறவையும், காக்கையு மென்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செய்கைபோல நல்லனவாகிய தங்கருமத்தைச் சேராமற் கொண்டு கிடையாதகாலத்திற் குதவக் கிடைத்த காலத்தில் உணவிற் குரியவற்றைச் சேர்த்தலும், குளிர் காற்று முதலியவற்றா லிடை யூறுறுதவையாக இல்லனபற்றிக் கொள்ளுதலும், சுற்றத்தானா விளித்துண் கையுமாயி யிச்சுநமங்களைச் செய்யவர்க்கு இல்லாபற்க்கையி னெனாமக்கம்

ஆசாரக் கோவை.

உரு

தொழுதானும் வாய்புதைத் தானு மஃதன்றிப், பெரியார்மு ன் யாது முளையார் பழியவர், கண்ணுளே நோக்கி யுரை.

(இ-ள்) அறிஞர் பெரியார்முன் யாதேனுமொன்றுரைக்கவேண்டின் வர ங்கின்றேனும், வாய்புதைத்திநின்றேனும் உரைப்பரேயன்றி வேறுவகை யினுனாயார். ஆகலால் நீ அவர்முன் குற்றம்யாதுமுனவாகாமல் ஆராய்ந்தனா ப்பாயாக. எ-று.

சுஅ

சூதர் கழக மாவ மருக்களம், பேதைக

புகுபவே, லேதம் பலவுந் தரும்.

ளல்லார் புகாஅர்

(இ - ள்) சூதாடுமிடத்தும், ஆரவாரம்நீங்காதவிடத்தும், அறியாமையை யு
டைமரல்லார் புகார். புகுவராயின் ப்ல துன்பங்களுமுளவாம். ஏ-று கூக

உரற்க்களத்து மட்டிலும்

பெண்டிர்கண் மேலு,

நடுக்கற்ற கா

ட்சியார் நோக்கா

ொடுத்திசையா, ரில்லம்

புகாஅர் விடல்.

(இ - ள்) சோர்வற்ற
அறிவையுடையவர்
ஆரவாரஞ்செய்யுமிடத்தும்,
மடைப்பள்ளியிலும்,
பெண்டிர்களுறையிடத்தும்
நோக்கார், எடுத்துனாயார்,
இல்லத்துட்புகார். ஆதலால் நீ
விக. எ-று.
ரா

அறியாத தேயத்தா னுதுலன் முத்தா, னினையா னுயிரி முந்தா
னஞ்சின னுண்பா, னரசர் தொழிறலை வைத்தான்

மனோளமென ன்,
மென்பதின்மர் கண்ட
ருரைக்குங்கான்
மெய்யான, வாசா
ரம் வீடுபெற் றார்.

(இ ள்) அறியாததேசத்தான்,
வறியோன், மூத்தோன்,
சிறுவன், உயிரி ழந்தவன்,
பயமுற்றவன், உண்பவன்,

அரசர் தொழிலிற்
றலைவத்தவன்,

மனமதன் என்னுமிவ்வொன்பதின்மரும், உண்மையாயுரைக்குமிடத்து ஆசா

ராமிலிகளாவர். எ-று.

ராக.

ஆசாரக்கோவை
முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

9

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
14	24	சேரியனைத்து	சேரியகத்து
15	29	கன்றென்ருனா	கன்றென்றுனா
19	19	சொற்றியார்	சொறியார்
21	20	சொல்லா	சொல்லார்
22	11	ஓழோனாயும்	ஓழோனாயும்
24	26	இல்லனபற்றி	இல்லம்பற்றி